

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika – specijalistu Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice M. L., Z., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi poništenja tuženikovog rješenja o ostvarivanju prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 21. listopada 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Ukida se rješenje KLASA: UP/II-008-07/20-01/386, URBROJ: 401-01/11-20-1 od 28. svibnja 2020. Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske.

Nalaže se tuženom Povjereniku za informiranje Republike Hrvatske da po žurnom postupku donese rješenje kojim će O.Š.J.J. S. Z. da tužiteljici M. L. dostavi 8 prijava roditelja 2.a razreda te škole koje su tražene podneskom od 12. ožujka koje su dostavljene CSSZ Č.“

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tuženika odbačena je kao nedopuštena tužiteljčina žalba izjavljena zbog neodlučivanja o njenom zahtjevu za pristup informacijama koji je podnijela školi J. J. S. (dalje u tekstu Škola).

Tužiteljica u tužbi tvrdi da je od Škole zatražila da joj se dostavi osam prijava roditelja koje se odnose na ponašanje njenog sina M. L. Navodi da je tuženik odbacio njenu žalbu izjavljenu zbog neodlučivanja o podnesenom zahtjevu uz obrazloženje s kojim nije suglasna, jer da su zatražene prijave roditelja odnosu na M. L. usmjerene izravno protiv prava učenika Škole koja zlouporabom ovlasti vodi postupak izvan utjecaja tužiteljice, a radi se o njenom djetetu. Tvrdi da se ne radi ni o kakvoj obradi podataka već o pojedinačnim prijavama roditelja koje joj trebaju radi zaštite prava djeteta te da se radi o proizvoljnoj primjeni odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. – dalje ZPPI). Stoga tužiteljica zahtijeva poništavanje tuženikovog rješenja.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod pobijanog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju tog rješenja te predlaže dokaze iz spisa. Navodi da je tužiteljica zatražila da joj se dostave prijave roditelja protiv njenog djeteta M. L., učenika 2.a razreda Škole. Tvrdi da je iz sadržaja podneska, a osobito uzimajući u obzir i činjenicu da tužiteljica traži dokumentaciju koja se odnosi na njeno maloljetno dijete čiji je ona zakonski zastupnik, utvrđeno da podnesak ne predstavlja zahtjev prema odredbama ZPPI-a, čije se odredbe ne mogu ni primjenjivati na predmetni podnesak. Navodi da se pristup informacijama u smislu tog zakona odnosi na pristup informacijama koje su u posjedu tijela javne vlasti koje bi bile dostupne bilo kojoj domaćoj ili stranoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja bi ih zatražila, bez iznimke te koje nisu

vezane uz pojedinačne postupke uređene posebnim propisima kao što je to slučaj u ovom predmetu. Znači, ako bi se informacija dostavila tužiteljici, bilo koji korisnik bi prema načelu jednakosti iz članka 8. ZPPI-a trebao dobiti tu informaciju. Navodi da upravo iz razloga što u pojedinim slučajevima treba zaštititi određene vrijednosti (primjerice osobni podaci) postoje posebni pravni temelji za ostvarivanje prava na pristup informacijama prema drugim posebnim propisima koji daju samo određenoj stranci ili zainteresiranoj osobi pravni legitimitet da dođe do zatraženih informacija.

Kako tužiteljica osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave (čl. 36. st. 4. ZUS-a), Sud je, bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijanog rješenja te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika.

Iz spisa proizlazi da je tužiteljica 12. ožujka 2010. zatražila od Škole preslike prijave koje su uputili drugi roditelji, a koje se odnose na ponašanje njenog djeteta M. L., učenika 2.a razreda Škole. Kako Škola nije postupila po traženju, tužiteljica se obratila žalbom tuženiku zbog neodlučivanja o njenom zahtjevu.

Po ocjeni ovog suda, tuženik je pravilno odbacio tužiteljčinu žalbu kao nedopuštenu jer se u predmetnom slučaju ne primjenjuju odredbe ZPPI-a odnosno ne radi se o zahtjevu za pristup informacijama u smislu odredbi ZPPI-a, stoga tužiteljica ima mogućnost tražiti predmetne informacije pozivom na druge propise.

Naime, pravilno tuženik upućuje na odredbu članka 8. ZPPI-a koja se odnosi na načelo jednakosti prema kojem pravo na pristup informacijama pripada svim korisnicima na jednak način i pod jednakim uvjetima time da su korisnici ravnopravni u njegovu ostvarivanju. Nadalje, prema tom načelu tijela javne vlasti ne smiju staviti korisnike u neravnopravan položaj, a osobito na način da se pojedinim korisnicima informacija pruža prije nego ostalima ili na način kojim im se posebno pogoduje.

Prema tom zakonu, korisnik informacije je svaka domaća ili strana fizička i pravna osoba što znači, ako bi tražene informacije primjenom ZPPI-a bile dostavljene tužiteljici, da bi iste informacije prema navedenom načelu jednakosti trebale biti dostavljene i svakoj drugoj osobi koja bi eventualno zatražila te informacije. Pravilno je tuženik ocijenio da u pojedinim slučajevima određene podatke i vrijednosti treba zaštititi, kao u ovom slučaju, time da postoji mogućnost ostvarenja prava na te informacije prema drugim posebnim propisima. S obzirom da se u predmetnom slučaju ne primjenjuju odredbe ZPPI-a, pravilno je tuženik primjenom odredbe članka 114. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. – dalje ZUP) odbacio tužiteljčinu žalbu kao nedopuštenu.

S obzirom na sve navedeno, tuženik je pravilno primijenio odredbe ZPPI-a i ZUP-a, stoga je ovaj sud, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 21. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur., v.r.